

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del partit Socialista Unificat i de la U.G.T.

Salut,
camarada Vilás

NUM. 292

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:
PALAU, 5 — TELEFON 591

Tortosa, 17 de juliol de 1937

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS
FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II

Aquesta pàgina de LLUITA està dedicada a la memòria del nostre benivolunt camarada Joan Vilás, fundador de les J. S. U. de Tortosa, Secretari Militar del Comitè de Radi i Conseller del Partit Socialista Unificat al nostre Ajuntament, que ha estat vilment assassinat

MES CRIMS DE LA RERAGUARDA

Joan Vilás i Josep Calau, assassinats

Tenia que ésser precisament a l'enveja. El poble més incult i reaccionari d'aquestes contrades, ha estat l'escenari on perderen la vida dos dels millors militants del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El feixisme infiltrat en la quasi totalitat de la partida riberenya i sota el disfraz del faisme, àssassinà avans d'ahir als companys Joan Vilás i Josep Calau.

Els dos amics més volguts; els dos companys que tothora estaven disposats a donar-ho tot, en defensa de la revolució i de la guerra, han caigut per a sempre més, com a fruit d'allò que sembrà la C. N. T.-F. A. I. a les cmarques nostrades.

Cavallers de l'ideal marxista-leninista, els dos amics desapareguts, en tot moment s'ho jugaven tot en benefici de la lluita sagnant que està sostenint el nostre poble en defensa de la independència del país ibèric. I aquesta valentia, innata en els companys Vilás i Calau, ha fet possible que moressin assassinats per les bales homicides que s'amparen en el carnet cenetista.

Clar que hem de culpar la mort dels dos camarades a la negligència i pasivitat en que s'actuà, per part de la força pública, des d'els primers moments del «putch» de maig. Si aquells que es diuen companys, però que els fets ens demostren que no ho són, haguessin netejat convenientment la nostra reraguarda, amb el consegüent desarme dels incontrolats, ara no tindriem que lamentar un fet com el que ha costat la vida a Vilás i a Calau.

També cal resaltar la negligència dels Tribunals Populars—pot ésser que ja un xic impopulars—, que no saberen sentenciar a criminals a sou del feix internacional, d'aquells que ara han pogut tornar a les nostres terres, per prosseguir la seva tasca favorable a la canalla rebel; favorable per als Queipos i per als Francos.

Es necessari que s'acabin els crims de la reraguarda. Cal que qui pot i deu, prengui les mesures adients per a acabar d'una vegada amb els assassinats de companys socialistes.

La lliçó rebuda ha estat, dura, duríssima. En sabrem, però, treuren les ensenyances degudes.

L'assassinat dels dos homes millors del Radi local del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en nom de la totalitat del Grop Lenin, quins companys no descansarem per tal de posar en clar les circumstàncies per les que fou possible que morissin els amics Vilás i Calau.

Company Joan Vilás!
Company Josep Calau!
PRESENT.

JOAQUIM JARDI

NOTA.—Aquest article ha passat, com podeu veure, per la censura del delegat governatiu.

Company Vilás.....

Company Vilás, no voldria que passés a la eternitat sense fer-te una salutació emotiva, de dol i donar-te l'últim Salut!

Company Vilás, jo que sabia en el meu íntim de l'ànima el que tú m'estimaves, perquè en tots els teus actes em venies a mi i em consultaves, jo que sé el que tú en vida m'apreciaves perquè veies en mí un camarada de Partit al qual hi tenies depositada tota la teva confiança, que era molta; jo que sé també que el mateix que el teu aprecí tú també hi comptaves, però que jo mai te l'havia demostrat d'una manera espectacular, sinó que el meu aprecí te el demostrava amb consells i proves—si consells i proves teòriques et podia donar—no voldria, com he dit i repeteixo, que passés a l'oblit sense dirte-ho ara que l'infortuni t'ha separat per sempre de nosaltres...

Company Vilás, camarada volgut, entranyable germà meu, t'escriu aquestes línies recordant la teva actuació volxevica, amb els punys crispats i les llàgrimes als ulls, perquè recordo el bó que havies sigut i el gran cor que tenies.

Recordo el que havies lluitat per l'aixafament del feixisme i per la Revolució socialista, i perquè ho sé no puc silen-

ciar-ho. Recordo que en els primers moments de la lluita de juliol, sense cap mirament, amb un despreci a la teva pròpia vida, exposaves la mateixa milers i milers de vegades en benefici de la guerra, de la Revolució i del nostre i teu partit, que estimaves com a vertader volxevic.

Company Vilás, el teu nom passarà a la Història del nostre Partit i tot el poble antifeixista no t'oblidarà mai.

Company Vilás, la teva sang vessada pel plom d'uns emboscats feixistes que encara per a dissort nostra es troben a la reraguarda, no serà endevades, ans el contrari, serà molt fructífera perquè els companys que deixes imitaran la teva línia i la teva conducta recta i valenta.

Company Vilás, no puc més. Flaquejen les meves cames, tremola la mà i unes llàgrimes de sang embruten el meu esguard. Es tant el sentiment, que un vértic esgarcifós em fa caure al buid d'un món d'anyorances i records... Pensem i plorem tots la teva pèrdua.

Des de la tomba, permétem, camarada Vilás, que et doni l'últim Salut!

Salut, camarada Vilás! Que la terra et sigui lleu!

TOMAS JARDI

Un bolchevique: JUAN VILAS COMI

«Quizá el camino hay que regar
Con sangre de la Juventud...»

«Mañana por las calles
Masas en triunfo pasarán...»
(JOVEN GUARDIA)

La clara conciencia de clase y la confianza absoluta en la capacidad constructiva del proletariado, el ansia de luchar contra el injusto sistema de la explotación del hombre por el hombre, el vehemente anhelo de educar social y políticamente en el marxismo al hermoso plantel juvenil — promesa de un mañana mejor —, llevó a un honrado obrero metalúrgico a coadyuvar en la creación y desarrollo de nuestras gloriosas Juventudes en Tortosa; y éste era Vilás.

Con fe ciega en un ideal de redención humana basada en la justeza del marxismo, con una naturalidad emotiva indescriptible, un alma grande, con la sublime ingenuidad de un corazón de niño, sentía hacia un trabajador la amistad; atraía al amigo, a la camaradería; ofrendaba al camarada con aquella su sin par nobleza, la vida: y éste era nuestro camarada Juan Vilás.

La línea justa del marxismo leninismo enseñó a ver a un

modesto y noble obrero la ferocidad salvaje, bárbara, del fascismo incivil. Y allí donde la bestia asomaba, allí la combatía un bravo antifascista. Por dondequiera que trotsquismo pretendía hendir la lucha heroica del proletariado, allí encontraba al leñador. El fascista emboscado, el «incontrado», enemigos públicos números uno del pueblo antifascista; encontraban viril, implacable, magnífico, su juez: y éste era nuestro «Chaparro».

Allí donde los Jóvenes Socialistas Unificados tienen un ejemplo; dónde había un bolchevique: en Juan Vilás Comi.

La felonía trozquista nos ha arrebatado a Vilás. Nuestro «Juanito», nuestro «Chaparro», ha caído, con su gran corazón y noble conducta antifascista, víctima del bárbaro fascismo. El camarada Vilás, ha muerto. Jóvenes Socialistas Unificados: nos han asesinado al mejor de los bravos y al más bravo de los mejores compañeros!

¡Salud al camarada que al servicio de la causa de la libertad del pueblo español y en holocausto de la emancipación proletaria dió su vida!

J. CUGAT

Datos biográficos de nuestro camarada Juan Vilás Comi

Afiliado a la Sección de Metalúrgicos del Centro Obrero de Corporaciones. Luchador incansable desde el primer momento para que su Sociedad ingresara a la Unión General de Trabajadores, hasta que lo consiguió plenamente.

Fundador de las Juventudes Socialistas de Tortosa en el año 1924, cuando el bienio negro. Creador después de las Juventudes Socialistas Unificadas.

Procedía del campo de las Juventudes de Unión Republicana. Luchador incansable dentro del área de la tendencia izquierdista del marxismo. Afiliado al antiguo Partido Socialista Obrero Español. Más tarde, al realizarse la fusión en Cataluña de los partidos de clase, ingresó en las filas del Partido Socialista Unificado de Cataluña.

Militante disciplinado y consecuente con la línea bolchevique de la Internacional Comunista. En todo momento estaba a las órdenes de los Comités responsables, siendo siempre el primer activista dispuesto a desafiar hasta la propia muerte por el Partido.

Cuando estalló el movimiento subversivo de Julio formó parte del Comité del Frente Popular. Más tarde formó también parte del Comité Antifascista, desempeñando un papel relevante en las deliberaciones.

Actualmente era Consejero municipal por mandato del Partido.

Durante mucho tiempo se presentó varias veces al Comité de nuestro Partido para incorporarse voluntariamente en el Cuartel de Carlos Marx, cosa que el Comité no le autorizó en ningún momento, pese a sus reiteradas demandas.

Ahora el plomo de unas petacas homicidas, empuñadas por traidores, envenenados por capitostes fascistas que se escuden tras un impunismo criminal, lo han asesinado.

Esta es la mejor hoja de servicios que nos lega el que, en vida, fué un excelente camarada que ha dejado su vida por la causa del pueblo y por la causa, en particular, del Partido Socialista Unificado como verdadero militante bolchevizado.